

Het mysterie van taal

[The Mystery of language]

*aangeboden aan prof. dr. Theo A.J.M. Janssen,
opa van Joris, Derek, Tim en Noor,
bij zijn afscheid als hoogleraar Nederlandse taalkunde en
taalbeheersing aan de Vrije Universiteit Amsterdam*

[for prof. Theo A.J.M. Janssen, grandma of Joris, Derek, Tim and
Noor, on the occasion of his retirement as full Professor of Dutch
Linguistics and Applied Linguistics at Free University
Amsterdam]

Lang, lang geleden....

Tekst [Text]: Esther Pascual Olivé

Tekeningen [Illustrations]: Mònica Pascual Olivé

Proeflezers [Proofreaders]: Frederike van der Leek en
Christine Versluis

[Once upon a time...]

*... was er eens een hooggeleerde
die het mysterie van taal wilde ontdekken.*

*Uren, dagen, weken, maanden, jaren, decennia lang
dacht de hooggeleerde daar over na.*

[... there was ones a professor who wanted to discover the
mystery of language.

He spent hours, days, weeks, years, decades even, thinking
about it.]

*En eindelijk, op de achtste dag van de negende maand,
van het jaar zes wist hij het.*

En hij vertelde het aan andere geleerden, jong en oud.

[And finally, on the last day of the ninth month,
of the year six, he knew it.

And he told other scholars, young and old.]

Eerst was er stílte.

[First there was silence]

Toen kwam het geluid.

[Then there was sound]

“Eeehhh!!!”

“Krijg je weer slaap?”

Toen ontstond interactie.

“Gaaaa!”

[Then interaction emerged]

[- Are you sleepy?
- Gaaah!]

Toen het woord.

[Then the word]

“Opaaaa!!!”

[“Grandpaaa!!!”]

“Opa is mijn grote vriend”

Toen kwam de zin.

[Then the sentence appeared]

[“Grandpa is my big friend”]

*En op het laatst was er de zin
die in een woord verstoopt zat:
een nieuw woord.*

[And at the end came the sentence
embedded in a word:
a new word]

“Dit is de jij-bent-mijn-grote-vriend-en-ik-de-
jouwe-knuffel”

[“This is the you-are-my-big-friend-and-I-am
-yours hug”]

*“Maar... hoe is het wonder van taal mogelijk?”
vroeg een jonge geleerde.*

*“Dat zal altijd een mysterie blijven,” antwoordde
de hooggeleerde.*

*Maar een van de onzichtbare krachten achter dit alles
is een oude dame: mevrouw Metonymie.*

[“But... how is the wonder of language possible”,
asked a young scholar.

“This will always remain a mystery”, answered the professor.
But the invisible power behind all this
is an old lady: Madam Metonymy.

De hooggeleerde herlas zijn verhaal en zag dat het goed was.

Nu hij het allemaal begreep, rustte Theo.

[The professor took a second look at his account and saw that it was good enough.

Now he understood it, Theo rested]

